

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: AZ PARK, s. r. o.**, se sídlem Gočárova třída 504, Hradec Králové, zastoupen Mgr. Jaroslavem Červenkou, advokátem, se sídlem Chmelova 357/II, Hradec Králové, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 137/2006 - 32 ze dne 23. 7. 2007, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2006, č. j. 89/550/06 - Tro. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, kterým byla podle § 71 písm. g) a § 76 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon o odpadech“), jakož i § 67, § 68 a § 76 odst. 1 písm. c) téhož zákona stěžovateli uložena pokuta podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. c) zákona o odpadech ve výši 120 000 Kč za porušení § 14 odst. 1 zákona o odpadech, které spočívalo v tom, že stavební odpady byly využívány na místě, které nebylo dle zákona o odpadech k využívání těchto odpadů určeno. Současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku.

Svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodňuje tím, že výkon pravomocného rozhodnutí by - s ohledem na nezanedbatelnou výši pokuty a eventuelního příslušenství - mohl mít nevratné likvidační důsledky pro činnost a samotnou existenci stěžovatele. Stěžovatel by se úhradou pokuty mohl dostat do platební neschopnosti, resp. by tak mohla být ohrožena samotná existence společnosti. V případě úspěchu kasační stížnosti by pak další řízení nemělo pro stěžovatele žádný praktický význam.

Žalovaný se na výzvu soudu vyjádřil k návrhu na přiznání odkladného účinku tak, že pro přiznání odkladného účinku nevidí žádný důvod. Pokuta dodnes nebyla zaplacená, což také svědčí o přístupu žalobce k dodržování platných právních předpisů.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro vyhovění návrhu. Podle § 55 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění. Přestože citované ustanovení na daný případ dopadá, Nejvyšší správní soud alespoň krátce k věci dodává: Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu, 2) přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Všechny podmínky musejí být splněny kumulativně.

Okolnosti případu nasvědčují tomu, že druhá a třetí podmínka jsou v daném případě splněny. Sporné však zůstává naplnění kritéria „nenahraditelné újmy“ jakožto následku realizace napadeného rozhodnutí. Možnost přiznání odkladného účinku má charakter mimořádný, protože soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí (v daném případě by tak dokonce zasáhl do účinků dvou pravomocných rozhodnutí, a tím i do důsledků dvou pravomocně ukončených řízení - správního a následně soudního - viz předchozí judikatura Nejvyššího správního soudu k rozsahu odkladného účinku, který působí nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí). Soud proto může přiznat kasační stížnosti odkladný účinek pouze v případě, že osoba, které byla pravomocným rozhodnutím uložena nějaká povinnost v návrhu na odkladný účinek přesvědčivým způsobem doloží, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro ni znamenaly nenahraditelnou újmu. V daném případě stěžovatel pouze tvrdí, že by mu výkonem rozhodnutí byla způsobena nenahraditelná újma spočívající v likvidaci obchodní společnosti. Nepředložil však soudu žádné podklady, ani důkazy, ze kterých by tato nenahraditelná újma vyplývala, případně ze kterých by vyplýval rozsah této újmy, aby bylo možno posoudit údajný likvidační důsledek případného vymození uložené pokuty. Za těchto okolností zůstává tvrzení stěžovatele pouhým ničím nepodloženým tvrzením. To jistě nepostačuje k tak závažnému zásahu, jakým je zásah do právních účinků dvou pravomocných rozhodnutí - pravomocného soudního rozsudku a předcházejícího pravomocného správního rozhodnutí. Institut přiznání odkladného účinku je svou povahou institutem mimořádným, který není možno používat tím způsobem, že by byl přiznáván na základě neurčitých, nepodložených nebo neprokázaných tvrzení.

Naplnění kritéria „nenahraditelné újmy“, která by vznikla v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., nebylo prokázáno, a návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto nebylo možno vyhovět.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu